

UZASADNIENIE

T. S. pełniła funkcję Wójta Gminy B. od dnia 6 grudnia 2006 r. Do zadań wójta należało gospodarowanie mieniem komunalnym, kierowanie sprawami gminy i reprezentowanie jej na zewnątrz.

K. K. była zatrudniona w Urzędzie Gminy B. na stanowisku inspektora do spraw inwestycji i budownictwa od 3 października 2008 r. Do obowiązków K. K. należało między innymi organizowanie przeglądów budynków gminy w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, prowadzenie ksiąg budynków oraz planowanie rocznych i wieloletnich zadań remontowych i inwestycyjnych w gospodarce mieszkaniowej i komunalnej oraz ich realizacja.

Dowód: zakresy obowiązków K. K. k.87-91

Regulaminy Organizacyjne Urzędu Gminy B. k.100-189

umowa o pracę K. K. k.272

W zasobach Gminy B. znajdował się budynek dwurodzinny położony w miejscowości S. nr (...) Najemcami lokali w tym budynku byli między innymi małżeństwo A. i P. W. (1) oraz E. G.. W budynku tym były wykonywane okresowe kontrole przewodów kominowych.

Przeprowadzona przez mistrza kominiarskiego W. S. kontrola przewodów kominowych w dniu 28 września 2012 r. wykazała, iż przewody kominowe nie nadają się do dalszego użytku. Stwierdzono, iż kominy są zasmołowane, smoła przenikła na zewnątrz również w lokalu. Stan przewodów groził zaccadzeniem lub pożarem. Wskazano, że instalacja elektryczna jest prowizoryczna. Kolejna kontrola przewodów kominowych, przeprowadzona w dniu 19 sierpnia 2013 r. wykazała, iż kominy nadal były przesiąknięte smołą, co groziło pożarem lub zaccadzeniem.

Dowód: protokół z okresowej kontroli przewodów kominowych nr (...) k.4

protokół z okresowej kontroli przewodów kominowych nr (...) k.5

zeznania E. G. k.445v.-446 w zw. z k.75v.-76

zeznania P. W. (2) k.446-447 w zw. z k.67v.-68

Następna kontrola przewodów kominowych została przeprowadzona 8 sierpnia 2014 r. W protokole stwierdzono, iż przewody kominowe nie nadają się do użytku, kominy do przebudowy z powodu przesiąknięcia smołą, a instalacja elektryczna jest prowizoryczna. Stan ten groził pożarem. Takie same wnioski mistrz kominiarski W. S. sformułował w protokole z dnia 16 lipca 2015 r.

Dowód: protokół z okresowej kontroli przewodów kominowych nr (...) k.6

protokół z okresowej kontroli przewodów kominowych nr (...) k.7

W dniu 19 sierpnia 2014 r. na zlecenie Gminy B. przeprowadzona została coroczna kontrola stanu technicznego budynku w (...). W protokole tym określono stan kominów i ław kominiarskich na dobry ze wskazaniem, iż należy otynkować główkę komina. Stopień pilności tych prac określono na poziomie II, co oznaczało roboty wymagające wykonania w terminie miesiąca od daty kontroli okresowej. Kolejna kontrola została przeprowadzona w dniu 27 lipca 2015 r. Stan kominów i ław kominiarskich został określony jako dobry ze wskazaniem, iż „należy otynkować główkę komina, pęknięcia komina”. Stopień pilności prac określono na poziomie I, co oznaczało roboty awaryjne wymagające natychmiastowego wykonania.

Dowód: protokół z corocznej kontroli stanu technicznego z 19.08.2014 r. k.34-35

protokół z corocznej kontroli stanu technicznego z 19.08.2014 r. k.31-33

Fakt nieodpowiedniego stanu technicznego przewodów kominowych oraz wnioski o wykonanie ich remontu zgłaszali do Urzędu Gminy B. najemcy A. i P. W. (1) w 2013 i 2015 r. W dniu 23 kwietnia 2013 r. Wójt Gminy B. T. S. poinformowała ich, że decyzja o remoncie komina zostanie podjęta po kolejnej kontroli okresowej przez kominiarza. Także E. G. informowała o stanie komina T. S.. Wójt informowała ją, że na remont nie ma pieniędzy. Pomimo kolejnych protokołów z kontroli przewodów kominowych remont tych przewodów nie został umieszczony w planach remontowych gminy na 2014 i 2015 r.

Dowód: zeznania E. G. k.445v.-446 w zw. z k.75v.-76

zeznania P. W. (2) k.446-447 w zw. z k.67v.-68

Zlecaniem okresowej kontroli przewodów kominowych zajmowała się K. K.. Protokoły te były jej następnie przedkładane i między innymi w oparciu o te dokumenty były sporządzane projekty planów remontowych zasobów mieszkaniowych w Gminie B.. Projekty te sporządzała K. K.. Następnie projekty były przedmiotem analizy podczas spotkań komisji. Ostatecznie były akceptowane i podpisywane przez inspektora do spraw inwestycji i budownictwa K. K. i Wójta Gminy B. T. S.. W okresie od 2013 r. do 24 stycznia 2016 r. remont przewodów kominowych w budynku (...) nie został ujęty przez K. K. w planach remontowych Gminy B.. Plany te były akceptowane przez T. S., mimo iż posiadała ona wiedzę na temat stanu technicznego przewodów kominowych.

Dowód: zeznania J. Z. k.450v.-452 w zw. z k.190v.-192v.

plany remontowe zasobów mieszkaniowych Gminy B. k.202-239

W dniu 24 stycznia 2016 r. w budynku (...) doszło do powstania pożaru. Pożar rozprzestrzenił się z poddasza strychowego do mieszkania E. G.. Bezpośrednią przyczyną pożaru poddasza strychowego było zapalenie drewnianej belki konstrukcji stropu podłogi poddasza stykającej się ze ścianą czynnego przewodu dymowego murowanego komina, wskutek wydostania się z jego wnętrza, poprzez nieszczelności i pęknięcia w ścianie przewodu dymowego E. G. snopu iskier lub płomieni od palącej się w tym przewodzie sadzy smolistej (szklistej), wytwarzając w kominie nadciśnienie i temperaturę rzędu 1000° C. Podstawową przyczyną pożaru był zły stan techniczny komina grożący pożarem lub zaczadzeniem lokatorów. Przewód kominowy posiadał w dolnej części przy stropowej i w obrybie stropu wykruszoną wskutek eksploatacji zaprawę pomiędzy cegłami. Nieszczelności te powstały w trakcie eksploatacji komina.

Dowód: opinia pisemna biegłego z zakresu pożarnictwa k.8-19

uzupełniająca opinia ustna biegłego z zakresu pożarnictwa k.501-503

T. S. ma 62 lata. Jest stanu wolnego i ma troje dorosłych dzieci. Ma wykształcenie średnie z zawodu jest technikiem farmacji. Jest zatrudniona na stanowisku Wójta Gminy B. z dochodem miesięcznym ok. 7600 zł. Posiada majątek w postaci samochodu osobowego o wartości ok. 9.000 zł i oszczędności w wysokości 20 000 zł. W przeszłości nie była karana.

Dowód: oświadczenie oskarżonej k.445

zapytanie o karalność k.270

dane osobopoznawcze k.368

dane dotyczące dochodów k. 372-376

informacja o przebiegu służby k.382

K. K. ma 34 lata. Jest panną, bezdzietną. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie wyższe. Z zawodu jest technikiem budownictwa. Jest zatrudniona na stanowisku inspektora do spraw inwestycji i budownictwa z dochodem 2815 zł miesięcznie. Nie posiada żadnego majątku. W przeszłości nie była karana.

Dowód: oświadczenie oskarżonej k.445

zapytanie o karalność k.269

dane osobopoznawcze k.369

dane dotyczące dochodów k. 377-381

T. S. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Odmówiła składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (oświadczenie oskarżonej k.445v.).

K. K. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Odmówiła składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (oświadczenie oskarżonej k.445v.).

Sąd zważył, co następuje:

D. ustaleń faktycznych dotyczących stanu technicznego przewodów kominowych w budynku w (...) Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach z dokumentów w postaci protokołów z okresowej kontroli przewodów kominowych z lat 2012 do 2015 r. i protokołów z okresowej kontroli stanu technicznego obiektu z 2014 r. i 2015 r., a także częściowo na zeznaniach świadków E. G. i P. W. (2). Zdaniem Sądu dowody w postaci dokumentów w sposób obiektywny przedstawiają obraz stanu technicznego przewodów kominowych. Opinie kominiarskie były sporządzane przez osobę uprawnioną, na podstawie fachowej wiedzy, a na przestrzeni 4 lat rzetelność tych opinii nie była kwestionowana przez oskarżoną K. K., która jako inspektor do spraw inwestycji i budownictwa zlecała ich opracowanie. W opiniach tych w sposób jednoznaczny określony był stan przewodów kominowych jako zagrażający pożarem i zaccadzeniem.

Podobnie jako w pełni miarodajne Sąd ocenił dokumenty w postaci protokołów z okresowej kontroli stanu technicznego obiektu z 2014 r. i 2015 r. W protokołach tych znalazł się zapis o konieczności przeprowadzenia remontu przewodów kominowych w przedmiotowym budynku. Ostatecznie protokół z kontroli w 2015 r. wskazał na pęknięcia komina i konieczność otynkowania jego główki określając termin wykonania prac symbolem I, co oznaczało roboty awaryjne do wykonania w ciągu miesiąca od daty kontroli. Także te kontrole były zlecane przez gminę, a ustalenia fachowców nie były podważane przez pracowników urzędu.

Pośrednio na stan techniczny przewodów kominowych wskazywały również zeznania świadków E. G. i P. W. (2). Z zeznań tych wynika, iż od wielu lat ten stan techniczny był bardzo zły i najemcy lokali zarówno pisemnie jak i ustnie zgłaszali ten fakt do Urzędu Gminy B.. Zeznania świadków są tym bardziej wiarygodne, że znajdują potwierdzenie w dokumentach kierowanych przez małżeństwo W. do urzędu.

W świetle powyższych dowodów nie budzi wątpliwości fakt, iż przynajmniej od 2012 r. stan przewodów kominowych groził pożarem i stwarzał zagrożenie dla życia i zdrowia mieszkańców. Dowody w postaci planów remontowych zasobów mieszkaniowych Gminy B. wskazują, iż do czasu wystąpienia pożaru remont tych przewodów kominowych nie znalazł się w planach remontowych gminy.

Z ustaleń faktycznych Sądu wynika, iż w tym czasie osobą odpowiedzialną za planowanie rocznych i wieloletnich zadań remontowych i inwestycyjnych w gospodarce mieszkaniowej i komunalnej była inspektor do spraw inwestycji i budownictwa K. K.. Na powyższe wskazują wprost zakresy obowiązków za okres od 2012 do 2015 r. Do zakresu obowiązków oskarżonej należało zlecenie okresowych przeglądów budynków w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, organizowanie okresowych przeglądów budynków. Taki zakres obowiązków został przez oskarżoną przyjęty i podpisany (k.87-91). Zakres ten wynikał natomiast wprost z Regulaminu Organizacyjnego Gminy B. (vide k.132-132v., k.111-111v.). Konsekwencją powyższego jest przyjęcie, iż to na oskarżonej K. K. ciążył obowiązek bieżącej kontroli stanu

technicznego budynków, między innymi pod względem bezpieczeństwa pożarowego i podejmowanie w tym zakresie stosownych działań. Protokoły kontroli dowodzą, iż takie kontrole były przeprowadzane. Tym samym oskarżona dysponowała pełną wiedzą co do stanu technicznego budynku. W związku z tą wiedzą oskarżona była zobowiązana do umieszczenia remontu przewodów kominowych w planie remontowym począwszy od 2013 r.

Wbrew linii obrony prezentowanej przez obrońcę oskarżonej nie był to obowiązek rozciągnięty na szereg osób uczestniczących w przygotowaniu planu remontowego. Z zeznań J. Z. wynika, iż w przygotowaniu tego planu uczestniczył on sam, J. G. i oskarżona. Na tym etapie była sporządzana lista zadań (k.451v.). Jak wynika z zeznań J. Z. rolą K. K. było przedstawienie stanu faktycznego i wskazanie które budynki wymagają remontu w oparciu o posiadaną wiedzę faktyczną i fachową (k.192). Z zakresu obowiązków J. Z. jako Sekretarza Gminy wynika, iż nie pozostawało to w zakresie jego obowiązków, a ostatecznie plan remontów akceptowała K. K. i T. S.. Sama podległość organizacyjna stanowiska inspektora do spraw inwestycji i budownictwa nie stanowi podstawy do przyjęcia, iż to J. Z. miał obowiązek szczegółowo zapoznawać się z protokołami kontroli stanu technicznego i bezpieczeństwa pożarowego i podejmować w tym zakresie decyzje, skoro przypisano to ściśle kompetencji oskarżonej K. K..

Do zakresu obowiązków T. S. jako Wójta Gminy B. zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2013.1318) należało między innymi gospodarowanie mieniem komunalnym. Oczywistym jest, iż sama ta ogólna kompetencja wynikająca z ustawy nie jest wystarczającą podstawą do przyjęcia, iż to w zakresie obowiązków oskarżonej leżała decyzja dotycząca remontu budynku w (...). Jednocześnie jednak z Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Gminy B. wynikała kompetencja wójta do prowadzenia gospodarki finansowej gminy. Oba te zadania w postaci gospodarowania mieniem i finansami gminy realizowały się w podejmowaniu przez oskarżoną T. S. decyzji w przedmiocie akceptacji planów remontowych. Z zeznań Sekretarza Gminy B. wynikało, iż ostateczną decyzję w przedmiocie ujęcia danego zadania w planie remontowym podejmowała T. S.. Z kolei z zeznań świadka E. G. wynika, iż oskarżonej znany był stan techniczny przewodów kominowych w budynku, a przyczyną nieumieszczenia tego zadania w planie remontowym wskazywaną przez oskarżoną był brak środków finansowych. Potwierdzają to także zeznania J. Z., z których wynika, iż remont przewodów kominowych był przekładany z uwagi na inne „bardziej pilne” potrzeby. Wskazuje na to też odpowiedź T. S. udzielona A. W. przez T. S. odnośnie podjęcia decyzji w przedmiocie remontu po kolejnej kontroli przewodów kominowych. Powyższe okoliczności dowodzą, iż oskarżona miała wiedzę na temat stanu technicznego przewodów kominowych, który to stan zagrażał bezpieczeństwu a nawet życiu mieszkańców.

Odnosząc się do linii obrony prezentowanej przez obrońcę oskarżonej T. S., a wskazującej na ograniczone środki finansowe gminy stwierdzić należy, iż argumentacja ta nie może być skuteczna w zakresie uwolnienia oskarżonej od odpowiedzialności. Oskarżona posiadała wiedzę o stanie przewodów kominowych zagrażających pożarem. Ten stan utrzymywał się od 2012 r. Nie było to zatem jakieś nagłe zdarzenie, które mogło być zaskoczeniem dla osób zarządzających. Wójt jak też inspektor do spraw inwestycji i budownictwa nie odpowiadają tylko i wyłącznie za prowadzenie przeglądów technicznych w określonych terminach. Z tych opinii muszą być wyciągane określone konsekwencje. Tymczasem alarmujące wnioski z kontroli były przez oskarżone ignorowane i przeprowadzane były kolejne kontrole, których wnioski były identyczne. Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom J. Z., iż stan techniczny lokali komunalnych pochodzących z okresu przed II Wojną Światową jest bardzo zły, a oceny dotyczące zasmolenia przewodów mają dziesiątki kominów (k.451). Jednakże sam świadek wskazał w dalszej części zeznań, iż nie dotyczy to możliwości zaistnienia pożaru (k.452). Ograniczone środki finansowe gminy nie mogą być usprawiedliwieniem dla utrzymującego się przez kilka lat stanu zagrożenia życia najemców. Osoba podejmująca się pełnienia funkcji wójta musi być przygotowana na konieczność podejmowania trudnych decyzji o doniosłych konsekwencjach. W takich sytuacjach trudno sobie wyobrazić inne priorytety przy podejmowaniu decyzji jak ochrona życia i zdrowia mieszkańców gminy. Chybione jest powoływanie się na okoliczności, że mieszkańcy, a w szczególności E. G., nie płacą czynszów lub niewłaściwie eksploatują lokale. To nie upoważnia bowiem osoby zarządzającej mieniem do narażania zdrowia i życia tych osób na niebezpieczeństwo.

W zakresie źródła, przyczyn i przebiegu pożaru Sąd oparł się w całości na opinii biegłego z zakresu pożarnictwa J. J. (1). Przedstawiona przez biegłego w formie pisemnej jak i ustnej na rozprawie opinia jest pełna, jasna, logiczna

i nie zawiera sprzeczności. Biegły po przeprowadzonych na miejscu oględzinach w sposób jednoznaczny wskazał miejsce, w którym doszło do zapalenia i skąd ogień się dalej rozprzestrzenił. Z opinii biegłego w sposób jednoznaczny wynika, iż przyczyną pożaru było zapalenie się sadzy wewnątrz przewodu dymowego komina, a następnie przedostanie się przez nieszczelności w ścianie tego komina iskier na palną konstrukcję stropu strychu, a stamtąd na dalszą część lokalu. Biegły jednoznacznie wykluczył inne przyczyny pożaru typu zaprószenie ognia czy zwarcie instalacji elektrycznej. Biegły poddał szczegółowym oględzinom przewody elektryczne, nie znajdując na nich śladów działania wysokiej temperatury. Wskazał również, iż instalacja elektryczna w ogóle nie znajdowała się w miejscu, gdzie zostało określone źródło pożaru. Jednocześnie biegły wskazał na widoczne oznaki pożaru kominowego i widoczne gołym okiem nieszczelności, przez które mógł wydostać się snop iskier czy ogień. Biegły wskazał też na oględziny spalonej belki drewnianej przylegającej do komina, z których wynikało, iż temperatura musiała oddziaływać na tą belkę miejscowo od strony komina. Przeciwwagą dla obszernej i spójnej opinii biegłego J. J. (1) nie może być prywatna opinia K. M.. Biegły szczegółowo odniósł się do wyartykułowanych tam kwestii, a zarzuty tam podniesione należy ocenić jako całkowicie bezzasadne. Przykładem takiej gołosłownej polemiki jest stwierdzenie przez K. M., iż nie jest możliwe, aby powierzchnia komina na poddaszu była pokryta smolista substancją tj. sadzą. Tymczasem biegły, który osobiście dokonywał oględzin, wskazał na takie ślady, a co więcej przedstawił to na zdjęciach nr 7,8 - k.495 (zdjęcia nr 14, 15 w treści opinii).

W świetle powyższej opinii biegłego w sposób jednoznaczny należy wykluczyć zwarcie instalacji elektrycznej jako przyczynę pożaru. Tym samym eksponowane przez obronę samowolne wygospodarowanie pomieszczenia na strychu przez najemczynię E. G. pozostaje bez związku z zaistnieniem pożaru. Nadmienić jedynie należy, iż w protokole z 28 września 2012 r. kominiarz zwrócił także uwagę na prowizoryczną instalację elektryczną. Ta kwestia nie była jednak przedmiotem dociekań oskarżonej K. K. do czasu zaistnienia pożaru.

Niewątpliwie biegły w swojej opinii wskazał również na możliwość, iż zły stan komina był wynikiem nienależytej jego eksploatacji i palenia w piecu nieodpowiednim opałem. Z mieszkań komunalnych korzystają osoby w szczególnej sytuacji materialnej i pracownikom gminy jak też oskarżonym z racji wykonywanych zadań był znany fakt, iż takie nieprawidłowości mają miejsce. W żadnym wypadku nieprawidłowa eksploatacja komina nie może być przyczyną tolerowania stanu zagrożenia życia mieszkańców.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków J. S. i P. M.. Zeznania te nie miały jednak istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Kwestia przyczyn pożaru i stanu instalacji elektrycznej jest kwestią oceny biegłego, a świadkowie nie mieli w tym zakresie fachowej wiedzy. Świadkowie J. J. (2) i G. N. wypowiadały się natomiast co do sposobu organizacji pracy w urzędzie i środków budżetowych gminy.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż sprawstwo i wina oskarżonych w zakresie zarzucanych im czynów nie budzi wątpliwości.

Dla przyjęcia, że sprawca dopuścił się czynu z art. 231 § 1 k.k., istotne znaczenie ma ustalenie zakresu i rodzaju (treści) uprawnień, które funkcjonariusz publiczny przekroczył, lub obowiązków, jakich nie dopełnił. Źródło obowiązków w przypadku oskarżonej T. S. stanowiła ustawa o samorządzie gminnym i Regulamin Organizacyjny Urzędu Gminy B. do gospodarowania mieniem komunalnym. W przypadku K. K. źródłem tym były Regulamin Organizacyjny Urzędu Gminy B. i zakres obowiązków pracownika. Niedopełnienie tych obowiązków stanowi jedną z przesłanek odpowiedzialności na gruncie wskazanego przepisu. Aby można było przypisać sprawcy popełnienie przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., konieczne jest - obok strony przedmiotowej - także ustalenie strony podmiotowej w odniesieniu do całości jego zachowania. Czynu tego można dokonać działając tylko umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. A zatem funkcjonariusz publiczny musi obejmować swoim zamiarem zarówno przekroczenie uprawnień, czy też niedopełnienie obowiązków, jak i to, że działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Znamieniem przestępstwa z art. 231 § 1 kk jest już samo narażenie na niebezpieczeństwo, a więc wystąpienie skutku w postaci niebezpieczeństwa powstania szkody. Obie oskarżone mając świadomość stanu technicznego przewodów kominowych, który groził pożarem, akceptowały ten stan i godziły się na zagrożenie życia i zdrowia najemców, czym działały na szkodę interesu prywatnego. O tym, że zagrożenie to nie było abstrakcyjne a w pełni realne świadczy

najlepiej fakt, iż ostatecznie doszło do pożaru przewodu kominowego. W tym miejscu należy odwołać się do opinii biegłego z zakresu pożarnictwa, który porównał stan komina do bomby z opóźnionym zapłonem i wskazał, że wybuch pożaru był tylko kwestią czasu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż T. S. w okresie od 28.09.2012r. do 24.01.2016r. będąc wójtem gminy B. – będąc uprawniona i zobowiązana na podstawie ustawy o samorządzie gminnym i Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Gminy B. do gospodarowania mieniem komunalnym, kierowania bieżącymi sprawami gminy i reprezentowania jej na zewnątrz oraz prowadzenia gospodarki finansowej gminy, wykonując tym samym obowiązki właścicielskie wobec mienia gminy B., nie dopełniła ciężących na niej obowiązków w ten sposób, że mimo posiadania wiedzy wynikającej z przeprowadzonych okresowych kontroli przewodów kominowych o tym, że komin w budynku stanowiącym własność Gminy B. w (...), nie odpowiada przepisom prawa budowlanego, a jego użytkowanie może stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i mienia, nie podjęła decyzji o wyłączeniu z eksploatacji i przeprowadzeniu remontu komina w ww. budynku, a także mimo ww. wiedzy, będąc zwierzchnikiem służbowym, akceptowała plany remontów budynków, tym samym nie zapewniła wymaganego przepisami ustawy – prawo budowlane, bezpieczeństwa użytkowania budynku, co w konsekwencji doprowadziło do powstania pożaru budynku, w związku z użytkowaniem komina nie odpowiadającego warunkom bezpieczeństwa przewidzianym w przepisach ustawy – prawo budowlane, czym działała na szkodę interesu prywatnego – najemców lokali w tym budynku, tj. E. G. oraz P. i A. W., czym wyczerpała ustawowe znamiona przestępstwa z art. 231 § 1 kk oraz art. 91a ustawy Prawo budowlane.

Zgodnie z art. 91a ustawy Prawo budowlane, kto nie spełnia określonego w art.61 obowiązku utrzymania obiektu budowlanego w należyтым stanie technicznym (...) lub nie zapewnia bezpiecznego użytkowania obiektu budowlanego podlega karze. Na podstawie art. 61 ustawy właściciel lub zarządca obiektu jest zobowiązany utrzymywać i użytkować obiekt zgodnie z art. 5 ust.2 ustawy, a więc między innymi zapewniając bezpieczeństwo pożarowe. Nie ulega wątpliwości, iż T. S. wykonując obowiązki właścicielskie tych wymogów nie dopełniła.

K. K. w okresie od 28.09.2012r. do 24.01.2016r. będąc pracownikiem samorządu terytorialnego – inspektorem do spraw inwestycji i Budownictwa w Urzędzie Gminy B. – będąc zobowiązana na podstawie wydanego na podstawie ustawy o samorządzie gminnym – Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Gminy B. i zakresu obowiązków pracownika do planowania rocznych i wieloletnich zadań remontowych i inwestycyjnych w gospodarce mieszkaniowej i komunalnej, nie dopełniła ciężących na niej obowiązków w ten sposób, że mimo posiadania wiedzy wynikającej z przeprowadzonych okresowych kontroli przewodów kominowych o tym, że komin w budynku stanowiącym własność Gminy B. w (...), nie odpowiada przepisom prawa budowlanego, a jego użytkowanie może stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i mienia, nie zaplanowała i nie ujęła remontu ww. komina w planie remontów budynków komunalnych będących w zasobie gminy B., przedkładając ww. plany do akceptacji przełożonego służbowego, co w konsekwencji doprowadziło do nieprzeprowadzenia remontu komina i powstania pożaru budynku, w związku z użytkowaniem komina nie odpowiadającego warunkom bezpieczeństwa przewidzianym w przepisach ustawy – prawo budowlane, czym działała na szkodę interesu prywatnego – najemców lokalu w tym budynku, tj. E. G. oraz P. i A. W., czym wyczerpała ustawowe znamiona występku z art.231 § 1 kk.

Przy wymiarze kary w stosunku do obu oskarżonych Sąd miał na uwadze wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Stan zagrożenia zdrowia i życia mieszkańców utrzymywał się przez ponad 3 lata. Oskarżone miały zatem wystarczającą ilość czasu na podjęcie działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia. Dotyczył on bezpośrednio trzech osób zamieszkujących w budynku. Osoby te podejmowały interwencje w tej sprawie, a sygnały te były ignorowane. Brak środków finansowych na przeprowadzenie wszystkich remontów w gminie mógłby być okolicznością usprawiedliwiającą zachowanie oskarżonych, gdyby nie fakt, że przez tak długi okres czasu możliwe było wygospodarowanie środków na ten cel. Dodatkowo na niekorzyść oskarżonej T. S. Sąd poczytał, iż swoim zachowaniem wyczerpała znamiona dwóch przestępstw.

Na korzyść oskarżonych Sąd przyjął dotychczasową niekaralność, prowadzenie ustabilizowanego trybu życia, nienaganną opinię.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonym kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kary te zdaniem Sadu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonych. Wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 1 roku. Zdaniem Sądu dotychczasowy tryb życia oskarżonych pozwala na przyjęcie, iż cele zapobiegawcze i wychowawcze kary orzeczonej z warunkowym zawieszeniem zostaną zrealizowane.

W związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kar zasadniczych Sąd orzekł wobec oskarżonych grzywny w liczbie 300 stawek dziennych wobec T. S. i 200 stawek dziennych wobec K. K. w celu zwiększenia dolegliwości kary i jej waloru wychowawczego. Wysokość tych kar została orzeczona przy uwzględnieniu okoliczności, o jakich była mowa powyżej. Wysokość stawki grzywny została natomiast ukształtowana przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej i rodzinnej oskarżonych.

W związku z tym, iż oskarżone zostały skazane Sąd obciążył je kosztami w sprawie w tym opłatą.